

kunde give andre Vognmænd beføjet Anledning til Anke, fandtes at have en væsentlig berettiget erhvervsmæssig Interesse i at være Medlem af Kjøbenhavns Vognmandslaug, og hans Paastand om Optagelse i Lauget blev herefter taget til Følge uanset en Bestemmelse i Laugsvedtægterne om, at Spørgsmaalet om Optagelse endeligt afgjordes af Laugsforsamlingen og ikke under nogen Form kunde indbringes for Domstolene.

H.D. i U.f.R. 1946, side 295.

Havemanns Magasin M krævede den danske Forlæggerforening F tilpligtet at antage M som rabatberettiget Boghandler paa Vilkaar, at M's Bogafdeling lededes af en af F godkendt faguddannet Boghandler, og at M i det hele underkastede sig F's Samhandelsbetingelser. Ifølge disse var Erhvervelse af Rabatberettigelse ikke blot en Forudsætning for at forhandle Bøger udkomne hos F's Medlemmer, men der maatte efter Proceduren gaas ud fra, at Nægtelsen af at tilstaa Rabatberettigelse praktisk taget vilde afskære M fra at faa ny Bøger til Forhandling. Efter det saaledes foreliggende, og idet de af F fastsatte Bestemmelser om faglige Kvalifikationer m. v. ikke fandtes at give Støtte for F's Nægtelse af at antage M som rabatberettiget Boghandler paa de i hans Paastand angivne Betingelser, havde F, der tidligere havde antaget to Stormagasiner som rabatberettigede, været uberettiget til at nægte M en saadan Ret, i hvilken M matte antages at have en væsentlig erhvervsmæssig Interesse.

H.D. i U.f.R. 1949, side 345.

Handelshuset A. C. Illum I krævede Københavns Guldsmedeforening F tilpligtet at optage I's direktør som medlem. Ifølge F's vedtægter krævedes som betingelse for optagelse, at pågældende udelukkende drev handel med varer henhørende under guldsmedebranchen. Da denne berettigelse, der måtte antages at blive håndhævet med ensartethed og fasthed, fandtes tilstrækkelig sagligt begrundet, og da I's virksomhed ikke opfyldte den, ansås F ikke pligtig at optage I's direktør uanset det om I's interesse i optagelsen oplyste. (Dissens).

V.L.D. i U.f.R. 1949, side 649.

En cyklehandler C fandtes vel at have nogen erhvervsmæssig interesse i at blive medlem af den stedlige cyklehandlerforening F, uden at hans adgang til at udøve sit erhverv dog var afhængig af sådant medlemsskab, der ikke gav adgang til at opnå særlige fordele med hensyn til indkøb, rabat el. lign. C's forhold og forretningsførelse — han var i en række tilfælde idømt bøder for overtrædelse af prisloven — fandtes dog at have stået i et sådant modsætningsforhold til F's formål, at en generalforsamling i F havde været berettiget til at nægte at optage C som medlem.

H.D. i U.f.R. 1950, side 18.

En bestemmelse i en mellem 3 foreninger af bygningshåndværksmestre på Bornholm F afsluttet overenskomst om, at tilbud, der fremkom ved licitation fra mestre udenfor F, ikke måtte åbnes, eller at samtlige tilbud skulle trækkes tilbage, fandtes ikke i strid med prislovens § 10. Der fandtes herefter ikke at have været hjemmel for prisdirektoratet til i medfør af prislovens § 14 at meddele en af foreningerne pålæg om ophævelse af bestemmelsen eller om ikke at anvende den ved en afholdt licitation. (Dissens).

H.D. i U.f.R. 1950, side 60.

Under påberåbelse af en mellem foreningen af tobaksfabrikanter F og tobakshandlere indgået handelsoverenskomst nægtede F af deres fabrikata at sælge en række gængse cigarmærker til en af et stormagasin M oprettet tobaksafdeling. Der fandtes efter omstændighederne ikke at foreligge sådanne vægtige saglige hensyn overfor M's væsentlige erhvervsmæssige interesse i at købe, at nægtelsen havde været berettiget overfor M, hvis tobaksafdeling dreves på fuldtud forsvarlig måde. (Dissens).

V.L.D. i U.f.R. 1951, side 606.

En af en bagermesterforening F ved generalforsamlingsbeslutning truffet bestemmelse om, at medlemmerne skulle holde deres forretninger lukkede om søndagen, fandtes at ligge indenfor F's i vedtægterne angivne formål. Da medlemsskab af F ikke var af afgørende betydning for udøvelse af bagerivirksomhed, var beslutningen ikke en